

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība

63.

Ap mūžīgās patiesības saknēm daudz putekļu.

Pienācis laiks aizvākt liekos pieaugumus.

64.

Svētītais sacīja: “Patiesība – vienīgais vīrišķības avots.”

Pareizi izprasta patiesība ir visskaistākā un gudrākā nodaļa Kosma grāmatā.

65.

Iepriecinājums ir triju pasaulu atskārsnē. Nekas cits nespēj novērtēt Patiesības būtību.

66.

Jā, jā, jā, Augstākā apziņa pazīst patiesību un Mēs esam gatavi šo Patiesību pasludināt cilvēcei, bet tad cilvēcei jāpaceļas augstākā pakāpē. Jā, jā, jā!

67.

Tā pati nemainīgā Patiesība tiek sniegta cilvēcei dažādos ietērpos. Gluži tāpat nepilna gadsimta laikā viņu izkropļo svaidīgie pūļi. Tāpēc joga pienākumos ietilpst Patiesības attīrīšana. Kad jaunatsegtais Patiesības vaigs uzsmaidīs pašai izdzīvajam meklētājam, tad prieks aizskanēs līdz tālajam pasaulēm. Izplatījums izsaucas – top attīrīts dzīves uzdevums. Un Patiesības Nesēju sejas smaida. Tāds smaids ir rets, bet Joga var kļūt par tā avotu. Tāpēc Jogas studēšana ir dzīves apskaidrošana.

68.

Mēs nesam cilvēcei vislielākās jaunrades iespējamības. Mēs vedam cilvēci pie Patiesības atskārsnes.

69.

Ezotēriskā Mācība nevar sastingt vienā līmenī. Patiesība ir viena, bet katrs gadu simtenis un pat katrs gadu desmits pieskaras tai īpatnēji. Tiek atritināti jauni vīstokļi, cilvēka apziņa gluži citādi novēro parādības Pasaules telpā. Zinātne pat maldīšanās gadījumos atklāj jaunas kombinācijas. Šādi atklājumi apstiprina jau agrāk publicētos pamatus. Jebkura augstākā gudrība ir neapgājama, bet tai būs savi turpinātāji. Cienījot Hierarhiju, godā arī Viņas Vēstnešus. Pasaule dzīvo kustībā un Ezotēriskās Mācības pavēstīšana apstiprinās augšupejā. Šaura prāta cilvēki šādu progresu dēvēs par pamatu ārdīšanu, bet domātāji zina, ka dzīvība pastāv kustībā.

Ik katra desmitgade atver jaunu pieeju Ezotēriskajai Mācībai. Tie, kas to lasījuši pirms piecdesmit gadiem, lasīja to gluži citādi. Viņi pasvītēja gluži citas domas nekā tie, kas lasa pašreiz. Nevar runāt par jaunām Mācībām, ja Patiesība ir viena vienīga! Jaunie dati un to jaunā uztvere būs vienīgi izzināšanas turpinājums. Katrs, kas šādu izzināšanas darbu kavē, noziedzas pret cilvēci. Ezotēriskās Mācības sekotāji nedrīkst

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība

izzināšanas ceļu padarīt grūtāku, likt šķēršļus izzināšanas ceļā. Sektantisms un fanātisms zinību ceļos ir nevietā. Kurš spējīgs izzināšanas ceļu traucēt, tas nav Patiesības sekotājs. Tautu izkustēšanās gadu simtiem it īpaši jāapsarga ik katra zinātnes taka. Vareno enerģiju tuvināšanās gadu simtiem atklāti jāuzņem šie gaišie ceļi. Gadsimtenim, kas tiecas uz Augstākajām Pasaulēm, jābūt šāda uzdevuma cienīgam. Naidošāns un ķīvēšanās ir piegružotāju daļa.

70.

Patiesība, lai kur arī tā izpaustos, tāda arī paliks. Vajag izmest no sevis visu, kas traucē pieņemt parādību visā īstenībā. Vajag sevi pamudināt uz šādu godīgumu.

71.

Cilvēki parasti domā, ka viņi var sasniegt pilnību daudz un dažādos veidos. Šie daudzie mirāži nomierina nabadzīgo domāšanu. Īstenībā cilvēcei ir tikai divi ceļi. Vai nu gudrā spriegumā meklēt Ouma izpratni, vai līdzīgi baļķim gulties zārkā, domājot, ka gan jau kāds vai kaut kas nokārtos gara sīktirgotāja likteni.

Nekādu kompromisa ceļu nav, - vai nu tiekšanās, vai nāves stingums. Pie tam tiekšanās ir pilna kosmisko apziņu prieka, bet šausmu pilns ir nāves stingums.

Visas agrākās Augstāko Avotu dotās Jogas pieņēma par pamatu noteiktu dzīves īpašību, bet tagad, iestājoties Maitreijas laikmetam, vajadzīga Joga, kas būtiski aptver visu dzīvi. Visu ietverot un ne no kā nevairoties, tāpat kā Bībeles leģendā par nedegošajiem puisēniem, kas drosmīgi nodevuši sevi ugunij un tā saņēmuši spēku.

72.

Ierobežojoši sašaurinājumi un izdomājumi nav derīgi. Visprecīzākās Mācības cietušas no visādiem patiesību šķelošiem izskaidrojumiem. Mēs gribam, lai Mūsu darbu saprastu pilnībā un vienotībā.

73.

Neviens patiesības pavēstījums nevar būt bez saviem ienaidniekiem. Haoss cīnās ar izpausto. Par šo cīņu nav jāsarūgtinās. Tā ir ne tikai dabīga, bet arī derīga. Ienaidnieki ir pārbaudes akmens un ar savu niknumu paši nosaka pavēstījuma nozīmi.

74.

Cik daudzas negrozāmas Patiesības tikušas noliegtas! Saka – nav mūžīgās dzīvības. Bet tā eksistē. Saka – nav Smalkās Pasaules. Bet tā eksistē. Saka – nav satiksmes starp pasaulēm. Bet tā pastāv. Tumšie nejēgas cenšas aizēnot sirds gaismu. Bet nav tāda aizsprosta, kas laupītu sirdij sasniegumus. Vajag ne vien pārrunāt un lasīt, bet arī izjust sirds siltumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība

75.

Jebkura Patiesības noliegšana ir tumsonīga un kaitīga ne vien pašam noliedzējam, bet arī attiecībā uz izplatījumu. Pretošanās Patiesībai saindē izplatījumu, bet mēdz būt vēl pretīgāka rīcība kad cilvēki, kas reiz atzinuši Patiesību, vēlāk atkāpjas no tās. Neprātīga ir tāda atkāpšanās tumsā!

Cilvēces vēsturē redzams, ka dažkārt Patiesības graudiņi jau bijuši apjēgti, bet tad daži viltus skolotāji, savas ārkārtīgās gara tumsības dēļ, lūkojuši no jauna noslēpt tautai lietu neapstrīdamo stāvokli; radušies akti, kurus kādreiz skatīs cauri kā kauna pilnas vēstures lappuses. Pie tam nebija nekādu pierādījumu, bet uzurpatori pavēlēja noliegt acīmredzamību. Rakstiski apsūdzēja it kā par neticēšanu saulei, tāpēc ka vājas redzes dēļ kāds nespēja paraudzīties uz sauli. Tāpat tika aizliegta Smalkās Pasaules likumu izzināšana. Kāds par to nezināja un aiz patības aizliedza arī citiem zināt īstenību.

Lai cilvēki atceras, cik daudzas atkāpšanās tumsā notikušas dažādos laikmetos. Varbūt, ka šādas atmiņas pavirzīs cilvēci uz taisnprātību un godīgumu.

76.

Patiesības apliecinājumu vienmēr vajās meli. Neviens nedrīkst domāt, ka šādas vajāšanas lamatas tikai kaut kādiem izlases cilvēkiem. Katram patiesības sludinātājam ir lemts izjust pasaules spiedienu. Šāda saskare ar haosu ir nenovēršama.

77.

Cilvēces vienpusīgā izpratne ieved viņu noslēgtā aplī, no kura tā nespēj iziet. Nepieņēmis Patiesības liecinājumu, cilvēks līdz ar to laupījis sev visus pilnveidošanās ceļus. Tāpēc, kad tuvojas sabrukums, nav izejas no noslēgtā apļa. Tāpēc evolucionējošam garam nenovēršami jāatzīst uguns traukšanās. Tāpēc Mūsu Mācības Patiesības piesātinātie nostiprina ugunīgo evolūciju. Tā uguns nesēji piesātina evolūcijas jaunradi. Tāpēc centru uguns apliecinājums ir Mūsu darbs. Tāpēc, kad Mēs sakām, ka viss, ko Mēs esam apstiprinājuši, ir augstākais uzdevums, tas nozīmē, ka kosmiskais Magnets izsaka Savu Gribu, to iegauvēsim! Grūti, bet brīnišķi.

78.

Patiesība cīnās ar nāvi, un tur, kur skeptiķi saka – beigas, Mēs sakām – sākums! Evolūcijas norises izpratne nesīs Patiesības uzvaru. Vai gan nepiedalīsimies uzvaras Svētkos? Vai gan aizvērsim savus traukus nepiepildītus? Vai gan noraidīsim apziņas varenā Spēka sūtījumus?

79.

Patiesi, Es saku – neierobežotas ir iespējamības, kuras izriet no Spīdekļu strāvām! Neredzamajās un redzamajās sfērās Spīdekļi cīnās par Patiesības nostiprināšanu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība

80.

Ir jāizvēlas starp maldu tumsu un Patiesības cildenumu. Nav lietderīgi noslīdēt pa zemāko loku un no zemas plāksnes punkta sākot atgriezties atkal tajā pašā plāksnē. Kam tad, vispār vajadzīga enerģijas izšķiešana, kad jāklauvē atkal pie zemākajiem vērtiem? Gatavojiet garam daiļu dārzu nevis izkaltušajā tuksnesī, bet sasniegumu virsotnē.

81.

Katram domājošam cilvēkam ir raksturīga pirmcēloņa meklēšana. Vieni tuvojas vairāk izsmalcināti, otri rupjāk, bet neviens nepaiet garām meklējumu ceļam. Bet viņi gatavojas izzināt Augstāko bez tuvāko cēloņu izpētīšanas. Viņi nenoskaidro jautājumu, ka cilvēkam jāorientējas arī ikdienas parādībās. Kurš prot saskatīt visikdienišķāko parādību cēloņus, tas spēj ielūkoties arī augstāk. Ikdienas notikumu cēloņu saskatīšana izsmalcinās domāšanu. Pamācoši redzēt, kā no viena izsauciena vai skata ir sabrukušas veselu notikumu norises, bet klātesošie nepievērsa uzmanību un vēlāk pirmcēloni aizmirsā.

82.

Jau sen norādīts – meklējiet un jūs atradīsiet. Šajā evolūcijas neatslābstošajā spirāles kustībā cilvēks arī atradīs Patiesību. Patiesības apstiprinājums attīrīsies no visiem izkropļojumiem, jo atkritumi un uzslāņojumi ir pārejoši, bet Patiesība mājā Bezrobežībā. Un kaut arī cilvēku aptumšojums turpinās, bet no tumšo noslāņojumu apakšas uzliesmo Gaismas apliecinājumi. Tā nolemtais redzami – neredzami stājas spēkā.

83.

Nebūsim kā mežoņi naidīgi cits pret citu. Krustā sišanas un slepkavību laikam ir jāizbeidzas! Vai dzirdat, vajadzīgi Patiesības apliecinātāji, kas alkst ugunīgās kristības.

84.

Nelabs ir to pedagogu paradums, kuri izsmej katru savdabīga pētījuma mēģinājumu. Apsveicami jauna veida tuvošanās mēģinājumi patiesībai. Ja ir stingra pārliecība, ka patiesība ir viena, tad nevar būt bažu, ka varētu atrasties kāda cita patiesība.

85.

Tie, kuri maz zina, noliedz Smalko Pasauli un ar to noliedz Domu. Viss esošais kalpo nevis noliegsmei, bet, gluži otrādi, viss apliecina vienu Patiesību.

86.

Pretrunas atrisinās vienkārša zināšana. Necienot zināšanu, nav iespējams domāt. Skolotājs ieteic apziņas nostiprināšanas pamatos likt zināšanas. Norādiet, cik lielā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība

mērā zināšanas var pašķirt ceļu uz vienīgo Mācību. Vai tiešām cilvēce nespēj saprast, ka zināšanas nāk no viena Avota? Tāpēc dalīšana zināšanā un nezināšanā ir dalīšana gaismā un tumsā. Mēs Toru viegli aizvietojam ar Vedu himnām un ar Skolotāju Mācībām. Jo neredzam starpības viena Avota Mācībās.

87.

Ikvienam ir tiesības piekļūt Mācībai. Izlasiet darbu, kas piesātināts ar tiekšanos uz Patiesību. Neprašas sēj aizspriedumus, paši neuzņemdamies pūles pat izlasīt grāmatu. Visapliecināšāko darbu tie nosauc par noliegumu. Augstāko Principu atzīšana tiek uzskatīta par visbriesmīgākiem zaimiem. Patiesi, aizspriedums ir slikts padomdevējs! Bet nav iespējams apiet visas uzkrātās zināšanas.

Neaizmirsīsim pateikties tiem, kuru dzīve ir bijusi zinību iemiesojums.

88.

Kosmiskā Magneta jaunrade rosina cilvēci tiekties uz Patiesību un gara jūtīgums palīdz izziņāt virzienu.

89.

Atteikšanās ceļš no dzīves nejdzībām vadīs garu uz patiesības meklējumiem. Pēc tam pasaules vienojošo sakaru acīmredzamība piespiedīs zinātniski padomāt.

90.

Tikai patība gumda garu noslēpt patiesību. Bet bezatbildīgs kareivis spēj katru teicamu pasākumu ieegrūst postā. Gaismas kalpa pirmais pienākums ir – nevis noslēpt, bet atklāt. Patiesām, ja patiesība noslēpta, tad caur Gaismas kalpu rīkojas tumsas kalps.

91.

Labāk pazīt cilvēces vājības, nekā pārtikt no domu radītiem tēliem. Patiesība ir smaga, bet ir laiks zināt, ka pasauli apdzīvo ēnas. Pirms katastrofas vienmēr staigā tikai ēnas. Veseris pacelts, drausma ir ēnu deja, kuras aizmirsušas garu.

92.

Patiesība jāzina nevis prātu mulsināšanas, bet nākošā ceļa nostiprināšanas dēļ. Pilnveidošanās balstās uz zinātnes pamatiem.

Neviens nevar pavēlēt nezināt Patiesību un uz to netiekties.

93.

Cilvēka patiesā izziņa vienmēr saskanēs ar Vienbūtīgo Patiesību. Visas cilvēces attīstības gaitas jāsalīdzina ar Gaismas Mācību, un var priecāties, ka pasaules izpratnes spēja turpina sekot vienbūtīgajai iespējamai Patiesībai. Bet tāpēc pamati

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība

pastāvīgi jāsalīdzina ar cilvēku rīcībām. Patiesā zinātne, protams, nevar būt pretrunā ar negrozāmajiem likumiem.

94.

Nostiprinieties domā par Manu vēlēšanos dot jums labāko ceļu. Atzīstiet, ka ir ļoti nepieciešami atbalstīt Manu vēlēšanos. Nekas novecojis lai neaizkavē jūsu tiekšanos. Iegaumējiet, ka viens paklupis zirgs, izjauc visu karavānu, tāpēc saki, - "ej stingrāk, citādi tavs liktenis šķēpa galā."

95.

Kā reālisti Mēs zinām patiesību un priecājamies, ja kāds savos meklējumos iet pa patiesības ceļu. Šī patiesība neļauj piešķirt nozīmi tumsonībai. Pavasara saules izkausētais sniegs nepievērsīs uzmanību, bet, ja tas radīs purvu, mēs uzcelsim nometni augstākā vietā.

96.

Negribu apgrūtināt, bet uzsveru, ka detaļu neharmoniskums var sagraut visu celtni. Jāiemīl katrs augošs zieds. Nesāksim iedomīgi labot Esamības likumus.

97.

Cilvēku nelaime tieši tā, ka viņiem patīk ķerties pie otrā, ignorējot pirmo. Bet tuvošanās augstākajām enerģijām uzliek par pienākumu izprast pamatu.

98.

Uzvara garā jau izlemj rezultātu. Tāpēc ir tik svarīgi atrast pareizu pamatpieeju.

99.

Cilvēki nevēlas vienkāršot ceļu uz Patiesību. Ieskatu, ka cilvēki jāaicina izzināt esamību.

100.

Esamības pamatiem jāizpaužas katrā cilvēka darbībā. Ir par maz tikai lasīt par pamatiem, par maz tikai spriest par tiem; tiem tā jāieiet cilvēka dzīvē, lai tos nepieminot, varētu dzīvot pēc tiem.

101.

Kāpēc Mācība jāuzsūc kā esamības pamats? Ja kāds sāks Mācību pielāgot patībai, viņš radīs virsbūves, nerūpēdamies par pamatiem. Parciāla tiekšanās ved pie šķelšanās un nenesīs atdzimšanu. Visas postošās sekas izriet no parciālās tiekšanās; ar to cilvēks nevar tuvojties pilnībai un nespēj šķīstīt daiļuma jūtas. Bet bez šīs kādības nav iespējama apziņu apvienošana.

102.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība

Gars vienīgi tad pilnīgs, kad apjēdz kosmu. Un bieži notiek, ka neprotam nostiprināties Kopības apziņā ar Patiesību.

103.

Iemācīšu kā asināt spēku uz Mana zobena asmeņa. Skolotājs spēj apskaidrot cilvēkus, ja ceļš ir zināšanu nostiprināts. Pūķis ir spēcīgs un viņa gredzeni dzelīgi.

104.

Mācība atklāsies tiem, kas atzinuši pareizo ceļu. Vēstnesis piekļauvēs pie viņiem.

105.

Daudzkrāsainās dzirksteles pievieno mūs izplatījuma apziņai. Bet kosma uguns nevar tikt izpausta pilnā mērā, citādi cilvēciskā būtne pārvērtīsies pelnos. Vienīgi varbūt, ja kāds ziedotos ugunij, iziedams kā cilvēciska būtne cauri visām pakāpēm, kuras tuvina stihijai.

Tāpēc arī dzīves pamatu izpētīšanā iespējams dot daudzkrāsainu pamatu apzīmējumus, bet visu Mācību nedrīkst un nevar izklāstīt, jo visa dzīve nav ietilpināma lapās, un Mācības nolūks nav radīt iedarbināmas statujas. Patiesi, neviens Skolotājs nav atstājis noslēgtu Mācības sakopojumu. Tamlīdzīga pabeigtība runātu pretim Bežrobežībai un pieļautu sekotājos pilnīgu aprobežotību.

Mēs varam norādīt virzienu. Mēs varam aicināt lidot. Mēs varam apstiprināt darbu. Mēs varam norādīt gaismai, bet ceļi un līdzekļi nedrīkst kļūt par verdzību.

Tā katrs ieies Mācības lokā kā dzīvē, nenovirzīdamies, bet tam nolūkam vajag arvien no jauna pārlasīt Mācību dažādos garastāvokļos. Tā būs kļūda, ja Mācībai veltīs tikai miera un pacilātības stāvokļa brīžus. Visucaur nirstošā uguns ir Mācības labākais simbols.

106.

Nav daudz tādu, kuri prot runāt par cilvēka augsto misiju. Jau no pirmajām zemes dzīves dienām cilvēkam zem ikdienas spiediena nākas pamazām aizmirst par saviem smalkajiem uzmirdzumiem.

Var viegli iztēloties, kā pārveidosies dzīve, ja būs pareizi saprasts esības uzdevums. Var iztēloties, cik daudzas neatrisinātas problēmas tiks viegli atrisinātas, kad cilvēki sapratīs, uz ko viņiem jātiecas.

Domātājs norādīja, cik ilgi cilvēki maldīsies tumsā tā vietā, lai iepazītu esības jēgu.

107.

Cilvēku radītie izveidojumi tik maz atbilst Esamības pamatiem. Evolūcijas gaitu spēj nostiprināt nemanifestētās enerģijas. Bet kosma manifestētie spēki, kurus tik nesamērīgi izlieto cilvēks, veicina evolūcijas aizkavēšanos. Jo cilvēka izpratnei katra

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība

dotā formula ir tik nepieņemama, ka šāda parādība, patiesi piesātina izplatījumu ar savas izpratnes produktiem. Cilvēces izpratnē Valsts, Valdības, ģimenes jēdzieni tik ļoti izkropļoti. Tāpēc apziņas paplašināšana dos jaunu Bezrobežības pakāpi.

108.

Katra apzinīga domāšana ar mokām meklē – kur evolūcijas nākamais virziens? Ja šis virziens sataustīts, tad veselais saprāts tiecas ātrāk tuvoties īstajam ceļam. Tāpēc Mācība nevis ievilina, bet parāda ceļu. Nevis mistika, bet tieši prāta slēdzieni nostājas meklētāju priekšā.

Sakām – lai Mācības grāmata iet parasto klajā laišanas ceļu. Bez autora vārda, lai tā izslēdz personīgo savtību. Pēc nedaudz gadiem cilvēki sapratīs, ka pētījumu pieredze veidojusi šos Nolikumus. Bet tie, kas atraduši kādu stundu grāmatas studēšanai, tie ieies pasaules jaunajās celtnēs kā lūgti viesi. Tā mežonības migla nomainīsies ar izsmalcinātu izpratni.

Pastāvīgi pasvītrotam izsmalcinātības jēdzienu, tas saistīts ar gara attīstību. Jūs redzējāt gara uzkrājumu lēno gaitu, tāpat arī izsmalcinātība nevar nolaisties tūdaļ. Katras mašīnas piemērošanās process rāda, cik lēni norisinās pilnveidošanās. Bet apjēguši domāšanas izsmalcināšanos, mēs sev pavēlam virzīties uz evolūciju, un tad ik katra diena būs iekarojums.

109.

“Taisiet to labāko šķirstiņu, jo Patiesībai nepieciešama stipra glabātuve.”

110.

Nevajag brīnīties, ja mūžos atkārtojas patiesības vārds. Kā gan iespējams aizmirst Patiesību dažādos laikmetos?! Var izjust prieku par katru tās pieminēšanu, - ko mīlam, par to arī runājam gan vārdos, gan sirdī.

111.

Patiesības ceļš rada garīgu strāvu, kas apgaismo meklējumus.

112.

Ik stundu kaldināms liktenis, kas ved pie Mums. Samērības pazemināšana pielīdzināma nožņaugtajam. Tāds, kas atlicis vēlēšanos sasniegt, līdzinās slīkonim.

113.

Vispirms jānoskaidro evolūcijas virziens. Nevar būt divu progresu virzienu. Īstais var būt tikai viens, un visi pārējie mēģinājumi būs tikai maldi. Tas jāiegaumē, jo daudzi jauc individualitāti ar laikmeta vispārējo stimulu. Ja zināmam laikmetam jānostiprina apziņā psihiskās enerģijas spēks, tad nekāda mašīna nedrīkst aizēnot Pasaules kategorisko gaitu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība

114.

Kosmisko Magnetu spriego trauksmīgā uguns. Tas, par cik apziņu paplašinot, cilvēcei iespējams uztvert Magneta virzienu, atkarājas no gara traukšanās. Tikai šī svira var norādīt ceļu uz uguns magnetu. Vienīgi gara meklējumi virzīs uz enerģijas Avotu. Tā iespējams nostiprināt atbilstību un gara spēku pievērst Patiesībai.

115.

Novērojams, cik tagad cilvēki krasi nostājas pret Vadoņa jēdzienu, lai gan ugunīgi viņu gaida. Ir pamācoši novērot smadzeņu un sirds procesu šķelšanos. Smadzenes seko konvencionālai domāšanai un atkārti iedziedātās formulas. Bet sirds, pat vājā un nelīdzsvarotā sargā Patiesības drusciņas.

116.

Kas nebaidās pārlūkot Mācības pamatus, lai izsmalcinātu zināšanas, tam jau ir taisnība. Kas nebaidās palikt nesaprasts, tas ir ar Mums. Kas nebaidās savienot lielu straumju gultnes, tas ir Mūsu draugs. Kas nebaidās ieraudzīt gaismu, tas ērgļa acij rada. Kas nebaidās ieiet ugunī, tas ir uguns dzemdēts. Kas nebaidās neredzamā, tas spēj tumsu šķelt. Kas nebaidās pasauli apstaigāt, tas pievērstis tālajām pasaulēm. Kas nebaidās iepazīt gudrības nolikumus, tas būs ar Mums.

117.

Vienbūtīgas Gaismas godāšana ir tikpat dabiska kā priekšstats par Vienbūtīgo Tēvu. Cilvēki ugunīgajā gara graudā ir vienādi un tikai blīvais atavisms viņus nostāda dažādos attālumos no Patiesības.

118.

Kā izzināt Mācības patiesīgumu? Aiz daudzu labu vārdu plūdiem var slēpties arī kaut kas nožēlojami nabadzīgs, bet mēs zinām, ka Patiesība nekādu pētījumu nebīstas. Gluži otrādi, novērošanas gadījumos Patiesība tuvojas un staro. Tāpēc ikvienam Mācības pētniekam var ieteikt – “tuvojies visiem spēkiem, novēro visiem līdzekļiem, izpēti visos veidos, izzini ar visu, iedrīkstī, pierādi nenogurstamību un iekvēlojies atrodot jebkuru Patiesību!” Mācība nevar būt maldīga. Tā nevar novirzīties no labuma un lietderīguma ceļiem. Nevar ticēt tikai apgalvojumiem vien. Ticība ir sirds Uguns pārbaudīta patiesības atskārsme. Mācība ir bezrobežīga, citādi pats bezrobežības jēdziens neeksistētu. Vajag tiekties uz Patiesību. Tā nenoliedz, bet norāda. Mācībā nevar būt jēdzienu sagrozījumu. Ieskatiet, ka Mācības ceļš ir Neapšaubāmā apstiprinājums. Nevajag tuvoties Patiesībai pa maldu taku. Jāiet pārbaudot ikkatru vārdu, katru apstiprinājumu, katru nolikumu. Ja Mācība patiesa, tad ikkatrs solis uz to kļūs par apskaidrību un paplašinājumu. Nonievāšana, noliegums un pazemošana ir slikti ceļa rādītāji! Ne vienu reizi vien dzirdēsiet lepnu piezīmi, ka tikai viena, runātājam pazīstamā, Mācība ir pareiza. Bet atgādiniet augstprātīm par Bežrobežības majestātiskumu, par zemes esamības gadu miljoniem, par pasauli miljardiem, lai padomā, cik varena ir Patiesība un cik pareiza ir cieņas pilna izzināšana. Varētu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība

vienoties par skepticisma ceļu, ja no tā kaut kas iznāktu. Parasti tas iznīcina radošo sākotni. Vajadzīgs nenogurstošs gars, lai virzītos uz priekšu, pastāvīgi paplašinoties. Tikai tāds paplašinājums un ietvere izraisīs īstu lēnprātību attiecībā pret visu nevajadzīgo, ko izbauda relativitāte. Tāpēc sakiēt Mācības apšaubītājiem – “pārbaudi, liec kvēlot sirdij un paplašies garā!”

119.

Uguns trauksmības piesātinātais gars izraisa visu vitālo impulsu pievilksmi. Tāpat kā katra enerģija sasniedz savu identisko elementu, tā arī Augstākā Agni Joga gars piesaista sirdis, kuras tiecas pēc Patiesības. Tā katra sirds enerģija veido cilvēkus.

120.

Katrā gadsimtenī psihiskā enerģija pavēloši pamostas cilvēcē, bet parasti šo svētīgo norādījumu divkājainis nemēdz pieņemt. Minēsim piemēru. Pagājušā gadsimta sākumā uzplūda romantisma vilnis, tomēr tā būtības izpratnes, citiem vārdiem – bez varonības. Gadsimta vidū zeme bija noliedzoša materiālisma ieskauta, bet - palaida garām matērijas īsto īpašību izpēti. Gadsimta beigās iestājās pagrimums, lai gan bija lemta vērtību pārvērtēšana. Tagadējā gadsimta sākums iezīmējas ar kara zīmēm un tautu satricinājumiem, bet psihiskā enerģija virzīja uz citu pasaulu iekarošanu. Tā ar gribas brīvību sakropļoja lemtās vērtības. Mūsu gadsimta vidū uzliesmos dažādu neapgūtu enerģiju zīmes un cilvēki no jauna mētāsies maldīgos virzienos. Un tāpēc laikus jādod redzīgajiem īstā ceļa norādījumu.

Lai tiem būtu laiks iejusties, atceroties noliktā laika īsumu.

121.

Ceļā uz Jogu var būt tas, kam viegli uzskatīt savas zināšanas par niecīgām. Tas, kurš reti atceras savus nopelnus, ko apstiprinājuši cilvēki. Kas nav piedalījies reliģijas melīgās izpausmēs. Kurš spēj ik gadus atjaunot dārza sēju, uzsmaidot vētraī, kas iznīcinājusi iepriekšējo pūles un augļus. Kas pazaudējis mīlnesības spēju. Kas nodevies spriegai Augstākā, acij neredzamā meklēšanai. Kas atteicies no biedrošanās ar visiem Patiesības nodevējiem. Kas apvijis sevi ar tīru domāšanu, kura dod neuzveicamu auru.

122.

Ugunīgā Pasaule prasa, vispirms, atšķirību starp lielo un mazo taisnību. Nekas tā nenovirza cilvēkus no ceļa kā mazā taisnība. Viņi izrauj sīkas drumstalas, nedomājot ne par iepriekšējo, ne par turpmāko. Tādas drumstas nav labākas par jebkuriem meliem, bet Ugunīgās pasaules jēga ir Patiesības Varenībā. Uz to jāgatavojas ar visiem spēkiem, nedrīkst paļauties, ka Patiesības Varenības izpratne iestāsies pati no sevis. Tādu apmēru uztverei vajag sagatavot apziņu. Tas nav nemaz tik viegli. Redzams, cik aplam tiek izprasti visvienkāršākie vārdi. Pat grūti iedomāties, kādā mērā var sagrozīt visparastāko vārdu. Bet ir jāiziet cauri tik atšķirīgu jēdzienu pārbaudei. Tikai augstāko mērogu atzīšana izraisīs augstāko piesaukumu – Radž,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība

Radž, Radž! Trīskārtīga ietvere var novest līdz augstākajām sfērām. Radž nepazīst atriebību un nosodīšanu. Radž ir augstsirdīgs, jo tiecas nākotnē. Radž grib labu, jo viņš ir radošā mīlestība. Šāds mērogs pasargās no mazās patiesības, kas nestāv tālu no šaubu niknuma un nosodīšanas. Tālab, ja vēlaties norūdīt garu, varat atkārtot seno mantram – Radž, Radž, Radž!

123.

Dzīvā Ētika satur sevī Patiesības izpausmēm nepieciešamos likumus. Uz visiem šiem augstākajiem jēdzieniem balstās dzīve; tā Dzīvās Ētikas radošā doma virza visa esošā jaunradi. Visi Dzīvās Ētikas vārdā virzītie centieni pievērsīs domas augstākajai celtniecībai. Tiešām, nevis ar vārdiem, bet ar darbiem tiks izveidotas nākotnes pakāpes. Nepieciešams, lai katra dzīvinošā uguns rada savas formas. Tādējādi Dzīvās Ētikas jaunrade spēj pavērst cilvēci uz Gaismu. Smalkā Pasaule apliecina savu jaunradi, kura darbojas, lai uzlabotu Esamību. Cik gan liela ir cilvēces atbildība par visām pašas radītajām sekām, kuras izraisījušas tādu sabrukumu! Visas izraisītās sekas savukārt izraisa jaunu sabrukumu un planētu ieskauj smacējošas gāzes. Tālab ir tik svarīgi par dzīves augstāko uzdevumu atzīt tiekšanos uz īsteno Dzīvo Ētiku. Bez šīs attīrīšanās nav iespējams uzlabot zemes un pārzemes sfēras. Pašreiz pienācis laiks šo vareno uzdevumu padziļināšanai, jo notiek kauja starp Gaismu un tumsu. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli kāpināsim enerģijas Dzīvās Ētikas vārdā.

124.

Stingri ņemot, ir tikai viens vienīgs vadošais Ceļš – Evolūcijas ceļš, bet ir daudz un dažādu taku, kas iet līdztekus šim Ceļam. Vienbūtīgā atklāsme, ko visos laikos atnesuši cilvēces Lielie Skolotāji arī ir šis vienīgais valdošais Ceļš. Bet sektes un Mācības sagrozījumi ir tās daudzās un daudzveidīgās, un bieži vien ļoti grūtās, takas, pa kurām velkas cilvēces vairums. Katrs Skolotājs uzsvāro to Vienbūtīgās atklāsmes detaļu, kura visvairāk nepieciešama apziņas zināmā pakāpē.

Kad apziņa ietvērusi Dzīves Mācības pamatus, tad viss, kas notiek ar mums un ap mums, neizbēgami iegūst citu nozīmi. Paplašinātā apziņa pārvieto domāšanas izejpunktu pārzemes plānā un saskaras ar mūsu cilvēces Vecāko Brāļu apziņu. Tāda apziņa iemācās dzīvot savā īstajā mājā un tās gars un sirds pazīst savus Draugus un Palīgus. Viņu palīdzība nāk, kad tas ir vajadzīgs un ir lietderīgi, tāpēc ar pacietību veiksīm savas dzīves varoņdarbu, rādīdami drosmes un atdevības piemēru apkārtējiem.

125.

Varbūt kāds jautās – vai ir viegli būt par patiesības nesēju? Ikvienu Patiesības īstenotāja gājums, protams, ir grūts, un nekad nevar atvieglot viņa ugunīgo ceļu. It kā kupols nolaižas pār Patiesības nesēja pieri un žņaudz smadzeņu centrus. Vienīgi apzinīga cīņa noved gara varoni līdz uzdevuma izpildīšanai. Viņam nopakaļ vilksies niknuma migla, jo viņš izved planētu no vientulības.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība

Vai var uzskatīt par drošsirdīgu to, kurš pats sevi dēvē par bezbailīgu? Vai par mācītu var uzskatīt to, kurš pats sevi sauc par zinātnē iedziļinājušos? Patiesi, ikviens varoņdarba cienīgais dara savus darbus, neizsludinādams tos nedz par labiem, nedz ļauniem, bet rīkojas tā, kā tas viņa paša labad ir neizbēgami. Tā top reinkarnāciju noslēguma Ceļš. Vai gan ceļu pabeigušais nosauks noieto par grūtu? Pakāpes nobeigums pilda ceļinieku ar prieku, jo viņš zina, kam tuvojas.

126.

Īstam darbiniekam sevi jāparāda, aizstāvot Patiesību. Pastāv maldī, ka Patiesībai aizsardzība nav vajadzīga. Kosmiskā nozīmē tas tā arī ir, bet zemes nozīmē Patiesība jānostiprina, citādi sāksies postoši izkropļojumi.

Var manīt, ka Patiesības dzirksteles tomēr nokļūst cilvēku apziņā. To, ko pirms pusgadsimta vēl nopulgoja, vairs neapsmej. Bet ar kādiem upuriem tiek panākta kaut šāda maza pavirzīšanās! Jāatzīst, ka spēku šķiedums pārsniedz sekas. Bet kā gan lai darbinieki aizsargā Patiesību? Ja viņus nogalinās, iemetīs cietumos vai apmelos, kas gan dzirdēs viņu pēdējo vaidu? Patiesi, aizstāvot patiesību, jāliek lietā sevišķa gudrība. Jāpielieto visu samērību.

D. sacīja: “Mūsu nesamais tik liels, ka nezinām, kuru lietu pa ceļam jāizmet.”

127.

Mācībās ir pielaists tik daudz izkropļojumu, tik daudz neprecizitātes! Ikkatra šķīstīšana patiesi ir liela Kalpošana. Katra tiekšanās atjaunot Patiesību tādu, kāda tā tikusi dota cilvēcei, ir ugunīga Kalpošana. Cik ļoti dažādi ļaunprātīgi iztulkojumi aptumšojuši prātus. Katrs cilvēks, arvien vairāk un vairāk attālinoties no Patiesības, ir saspringts jaunu iztulkojumu meklēšanā. Reliģijās, zinātnē un visā jaunradē tik spilgti izpaužas saskaldītība. Katrai pasaulei ir sava atbilstība ar citu pasauli. Ikkatra patiesība izriet no citas Patiesības. Patiesība atklājas tikai atvērtai sirdij.

128.

Kad nostiprinās jauns uzdevums, tad vienmēr iejaucas asas adatas. Bet šādas riebiņas adatas pārvēršas trulos nodomos. Tie, kas cīnās zem Mūsu Vairoga, iet droši un, uzņēmuši Kosmiskā Magneta gaitas takti, spēj, patiesi, iegūt uzvaru. Sacelsies, protams, balsis pret Agni Jogas Cildeno Patiesību. Baznīcas piekritējiem un tumsas kalpiem, protams, nav panesamas Fohata dzirkstis. Agni Jogas nostiprināšanās, protams, dragā sablīvējumus, kuros mitinājās cilvēki. Tāpēc Agni Joga ir izaicinājums visiem tumsas kalpiem, tā veidojas patiesā evolūcija.

129.

Katrs zina, ka melu sludinātāji strādā sava labuma dēļ, un šādam apstāklim nav nekā kopēja ar Jaunās Dzīves Mācību. Melu sludinātājiem var pajautāt – vai daudz sudraba viņi sakrājuši? Jebkurš no viņiem klusēs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

1.daļa: Patiesības ceļš

2.nodaļa: Mūžīgā Patiesība

Patiesības sagrozījumi var būt apzināti vai neapzināti. Cilvēki apgalvos, ka viņi sagroza neapzināti, bet lielākoties viņi darbojas tieši apzinīgi.

Neiespējami izprast cilvēciskās domāšanas līkločus, kura spējīga mest uz svaru kausiem nesamērojamus jēdzienus, bet cilvēki attaisnosies, ka viņi nezin patiesību un tādēļ nevar to sagrozīt.

Jāsaka tiem, - ja nezināt patiesību, tad tomēr varat tiekties uz to un ar šādu tiekšanos iemīlēt tās pirmās pazīmes. Galvenais – iemīlēt – tad nekļūsiet par nodevējiem.

130.

Druidu Māte sargāja zināšanas no izkropļošanas, tāpēc arī Agni Jogas Māte pasargās Mācību no ļaunprātīgas iztulkošanas. Patiesības ugunīgā izpratne ir grūta, bet kalpošana sardzē necieš nodevību. Saules šķēps neizslīd no rokas un ceļi neliecas nepatiesības priekšā. Tā jāsaprot Mācība, kas nes jaunas dzīves kaldināšanu. Viņa saka: jūs dzirdējāt, jums jāsaprot, ka ar šo stundu jūs esat uzņēmušies atbildību par izkropļojumiem.

131.

Ļaudīm ir jāmacās, jāmacās un jāmacās. Tad zinātne visā savā varenībā dos iespēju panākumiem.